

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	—	kr.
Félévre	5	"	"
Negyedévre	2	"	50 "
Egy órára	1	"	"
Egyes szám ára 4 kr.			

Felolós szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:

Egy hasznos, peit sorot 5 kr. Nagyobb tárgyalmai a több z. r. utólagos áru szerint jutányos áron vezetnek fel. Bélyeg-díjmin den külön megutánaert 30 kr.

A bécsi láz.

Debreczen, július 10.

Ádáz tusát, nehéz küzdelmet vív most a megfogott, de szikla erős ellenzék, a Kossuth-párt a parlamentben a kormányparti óriás boa-constrictorral, mely az emésztés stadiumában levén, vakmerő, bátor, kitartó támadójával szemben tehetetlen majdnem minden védelemre.

A vesztett, hamis ügyet nehéz is nyílt színen, nyílt orczával, pirulás nélkül védelmezni, már pedig a posvány hüllőit dicsőítik azok, kik a jelen kormány teremtő képességére, hazafias érzelmeire mernek vagy is inkább nem átalakodnak hazug szájjal hivatkozni.

Góg, pöffeszkedő dölyf, bárgyuság, ama bizonyos nagy fülü állat konokságával összekötve jellemzik e párt vezetőit, melynek abrakra éhes tagjai pedig, mint a jámbor birkák.

Magyar parlamenti pártnak nevezik magukat, csufondáros hazugság pedig ez! Mert nézzük, hogy ez a párt, hogy ennek a pártnak a vezetői, amidőn magyar vagy osztrák érdekről van szó, melyik mellé csoportosulnak döntő határozataikkal?

A kvóta emelés talán a magyarnak használ, hogy a magyar miniszterelnök Bánffy olyan erőszakkal forszirozza? Nem! A sárgaságos osztráknak van szüksege újból fejős tehénre!

No de persze a 16-ik paragrafust, a szabadsajtó megrendszabályozását már csak Magyarország érdeke kívánja, hisz Erdélyi a magyar igazságügyi miniszter állását kötötte hozzája? Nem, nem és ezerszer is nem, Bécsbe nyúlnak ennek a cikkelynek is vissza a gyökerei, a reakció csalános melegágyába, mely félti bőrét az olyan bátor kertészekről, mint amilyeneket Magyarország virágos kertje épen hirlapjaiban bír!

Vagy talán a honvéd kérdésnél is a magyarság érdekeit nézi, védi ez a párt, küzdven kitaróan fejlesztéséért az önálló magyar hadsereg eme magyának? Nem, e lét kérdésben is Bécsből, a némettől, az osztráktól kapják a kommandót!

Hát Bonyhádi ur, ura és főbasája a főispánoknak, midőn hasztalan német-érelmü színház ágensek s tolakodó kóbor osztrák színészek arczul köpök a felháborodott magyarságot saját fővárosában, ekkor is talán e szemészdedt mákvirág truppot tolonczoltatja ki durva darabontjaival a belügyminiszter ur a határon kívülre? Hát nem, mert a magyar színészetén végig rugdalhat bárki, a magyar művelődés s magyarosítás ellen nyílt ellenmozgalmat indíthat bármely színházi ágens, azoknak a baja száluk sem görbül meg, de becukják a durva darabontok a magyar ifjút, ki fiatalos, nemes hevében igyekezett lesöpörni a fő-

város aranyos testéről a büzös, tolakodó, kártékony sváb bogarat? . . .

Hát magyar párt volna ez a többség, hát magyar kormány férfiak, az ilyen kormány férfiak, kik mindent csak a nagy Bécs, csak az osztrák kedvéért cselekesznek Csulalöngkorn király e fehér elefántos lovagjai? Betegnek ezek szegények, nem vezérelő hatalom kellene ezeknek a kezeibe, hisz mint R á t k a y László pompásan, találóan kifejezte, b é c s i l á z emészti ezt az egész nagy pártot, miért nem mennek hát nyugalomba, miért nem mennek hát ispotályba? Nekik is jót tenne, Magyarországnak meg határozottan hasznára, előnyére válnék az! . . .

Ifj. Móricz Pál.

BELFÖLD.

Szenteltett törvényezikk. A hivatalos lap a szentesítési záradékkal ellátva az 1897. évi XXV. törvényezikket az egyetemek számára szükséges telekvásárlásokról és építkezésekről.

A függetlenségi Kossuth párti esütörökre hirdetett ér ekezetét tegnap 6 órakor tartotta meg, melyen a tagok teljes számban megjelentek. Az értekezlet tárgya volt megállapítani a párt megkezdett parlamenti akciójának további módosztatit.

Itt emlíjük meg, hogy tegnapi lapunkba sajtóhiba csuszott, amennyiben a párt megkezdett parlamenti akciójának további m ó d o

A „DEBRECZENI” TÁRZÁJA.

A hétről.

— A „Debreczeni” eredeti társzája. —

Írta: Ifj. Móricz Pál.

Az első holdkörös ember már végig sétált egyik Hatvan-utczai uri lakas meredekes tetőjén, a kolera hírek is majd csak elkövetkeznek a lötyedt ugorkával együtt, — ha így tart az idő, elég idejekorán a nyakunkra jó a holtsz-zon, bárha úgy mi ujságírók, mint az olvasó közönség kézzel s lábbal tiltakoznánk ehene, saját viselkedéseinkkel is igyekezzvén színezni a napok füledt eseményit.

Még a level is lusta mozdulni a fán, — csak a kacskák, a hirlapok kacskái lesznek ezután fürgék, hogy T ó t h Kálmán a vadász is, a pedig csak puszkás ember már, aligha birna puszkálni közülök . . .

A ki különben nem hinné, hogy benne vagyunk a nyárban, az kérdezősködjek a színeszeinktől és színművésznőinktől, kik az ungvári nagy csata napok után — deszka felszerben játszottak — fél gázi mellett szinte megkeddették a nyaralást.

K o m j á t h y direktor, a degez bugyillárisál zsebében a szép direktorné oldalán hűsöl — no, nó, — a fenyős Kabola-Polyánán . . .

F i t t l e r - n e K á l l a i Lulu pedig, mint igazi bohém menyecske, itt Debreczenben segít növelni férjének, kedves kollegának a — k á e s á k a t, magától értetődik, hogy szellemes gömbölyű h i r l a p i k á e s á k alakjában . . .

H a l m i Margitka, ki után gyszba borultak Ungváron a csillagok — a g a r n i z o n e s i l l a g j a i, K a b a n é l i rokonainál a világot, de azért rosszra ne gondoljanak kéröm, mert aligha lesz Margitkából kabai asszony . . .

Debreczenben a férfiak közül csak a kedvenc baritonista Bekéssy ur nyaral, tevéen unalmában nagy sétákat, az ugynevezett B é k é s s y f é l e s é t á k a t, hogy a rossz nyelvek szerint m i n é l t ö b b a l k a l m a l e g y e n betérni hűvös koresmaházakba, kellemes vendéglőkbe, mint a milyen a »K i s P i p a t s . . .

D a n k ó Pista is itt muzsikált a napokban, nem bánta meg, aki meghallgatta, — mert nem csupán, hogy ügyesen énekelték, de mutattak úgy szemre-főre is a hölgyei — ketten voltak, kik közül különösen a piros fejkendős, szögedi menyecske szöke B a r n a Ruzsiért hevült a fiatalaság ama része, mely a hölgyi kellemekek szemben — k ö r ü l t e k i n t ö b b . . .

Vándor fecske csapat a D a n k ó társulata, az odábszáll, de nem úgy a n a g y

t e m p l o m - e s i e s e r g ö fecskéi szegények. i. Meszeli, tatarozzák a pohos tornyokat, vas-kos szálakból, deszkákból, lécekből emelték körülöttük csodalatos bordázatot, fel egész a kupakos, piros p é h t ö k i g, s mint hangyák a szorgalmas kőműves emberek úgy zsirolognak az állókön s hová felernek meszelőikkel, az öreg templom parkányairól leverik a parányi, meleg fecske fészkeket . . .

Szegény kis fecskék még a tí fészkeitekre is irigyek az emberes, hát még azokra az emlékekre, melyek a nagy templom falaihoz tapadnak, azokat szeretnek még csak mihamar bemeszelní, azokat ám . . .

— Magyarország sebei felszakadtak! . . . Régen volt az.

A kis-templom is büszkén, komoran áll alapjával mélyen beékelve a földbe, reá nincs hatással az öröm hír, ami Budapestről szállott világgá, hogy öreg T i s z a Kálmánnak házasodik a fia s elveszi a gróf leányt . . .

A kis-templom csak áll szürkén, komoran, csillagja felett éjszakánként tánczot járnak a régi emlékek kísérteties arnyai, mint szürke köd, amely tánczol . . . Pedig emlékezhelne a vén torony, hogy templomában, mint mennydörgött az akkor még fiatal T i s z a Kálmán, mint mennydörgött, segítségére felállván az öreg reszkető püspök is, mikor H a n k e császári biztos, ágyuval, cserépar szuronynyal fenyegette a hitű kálomistákat

z a t a i helyett az került ki a szedőszekrényből a párt megkezdett parlamenti akciójának. tovább m ó d o s i t á s a i t. Nehogy ebből félreértések származzanak, a hibát ezennel kiigazítjuk.

A t. házból.

-- Papp Elek és Kiss Albert beszédei. —
Saját tudósítónktól.

Budapest, július 9.

A t. házbán három szónok beszélt ma a cukorprémium ellen: B o d a Vilmos, P a p p Elek, és K i s s Albert.

P a p p Elek vehemensül támadta meg a kormánypart politikai magaviseletét, s e közben olyan kifejezéseket használt, a miert Sz i l a g y i elnök rendutasította. Beszédének igen sikerült része volt, a mikor szembeállította A r á n y i Miksát, mint a magyar gazdák védőjét, K a r o l y i Sándor gróffal, a ki a cukorprémium el nem fogadása által a magyar gazdák ekszisztenciáját tönkre teszi!

Végül határozati javaslatot nyújtott be a 6 kros fogyasztási adó oltórlése, a kartellek korlátozása és a cukortermelés iránti ánkelt egybehívása iránt. Beszéde után az elnök az ülést 5 percre felfüggesztette.

A szünet után K i s s Albert jelentette ki, hogy a függetlenségi párt nem obstruál, hanem elvi harcra folytat és az obstrukcióra csak akkor tér át, ha a r r a a k o r m á n y e r ő s z a k o s i n t é z k e d é s e i k e n y s z e r i t e n é k. A függetlenségi párt elnök helyeslése kísérte ezt a nyilatkozatot.

A két nagyszabású s élénk tetszéssel jutalmazott beszédet különben közöljük is.

A Papp Elek beszéde.

Remélte, hogy a kiegyezési kérdések tárgyalása előtt az önálló vámtörvényt, de addig is a külön fogyasztási adótörvényt a leghatározottabban f g y á k m e z v a l o s i t a n i. De csalódás érte, be kellett látnia, hogy itt is áll az a régi

magyar közmondás: hogy a ki délig tudta, delután is tudja. (Derülttség.) A miniszter hangoztatta a cukorprémium sérelmességét, káros voltát, de azért meghos-zabbitja. Jaj nekünk, ha a Bánffy-kormány és a mögötte ülő többség fogja vezetni a közgazdasági kiegyezés nagy horderejű kérdéseit. A többség csak saját érdekeit védi, a közérdek számára ismeretlen fogalom. Az a kishitűség, lelkiismeretlenség, gyávaság, amelylyel a többség az ország ügyeit vezeti, a legmélyebb aggodalommal tölt el minden igaz hazafit, ha a közel megoldandó fontos kérdésekre gondol.

Elnök: Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy egy párt ellen sértő kifejezéseket, mint a »lelkiismeretlenség«, »gyávaság« használni nem szabad. A képviselő urat ezért rendre utasítom. (Helyeslés jobbfelől.) Felkiáltások bal felől: Hissz igaz a van!

Papp Elek: Nem társadalmi, hanem csak politikai vonatkozásban használtam a »g y á v a s á g« szót. Ha az elnök helyteleníti, a rendutasítást elfogadja s a kifejezést visszavonom.

Mi a kizsábelts ország érdekében emeljük fel szavunka, azért nem akarjuk, hogy a prémium 5 millióról 9 millióra emeltessek föl és hogy a cukor előállítás költsége 11 frt helyett 13 forint adóval terheltessek meg. — Cukoriparunk fellendülését drágán kell megfizetnünk. Eyi 16 millió frtot kellett ezért fizetnünk Ausztria javára.

A prémiumrendszernek e'obb-utóbb egész Európában bukás lesz a sorsa. Ugy fogunk jarni, mint a debreczeni eszmadia a hamis pénzzel, a kinek minden két gárasos 7 krajczárba került. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Itt arról van szó, hogy eddig 600 000 frttal járultunk az osztrák cukoripar támogatásához, ezentul kétszer annyival járulunk. (A pénzügyminiszter tagadólág int.) Szóló örülne, ha a miniszter egyszer már szóval is kifejezést adna tiltakozásának, a melyet olykor-olykor gesztikulációval fejez ki.

Mi ebben a prémium-háboruban úgy vagyunk, hogy odafutunk az osztrákhöz, ég az osztrák háza, nosza gyorsan oltuk. Hogy mi miért adjunk néhány százezer forintot ki, hogy itt drágán együk a cukrot s Angliában a disznót hizallák vele, mint Gross osztrák képviselő mondotta. Természetesen az osztrák gyárosoknak és érdekköröknek nem fájnak azok a százezer, amelyeket így kidobunk.

Jámor öreg ur, meglátszik, hogy a dunántul magyar vidéken lakott mindig, s hogy nem ismerete a debreczeni nyelvet.

— N y e m o z s e m! azt irták neki innét Debreczenből Küldje postán. Mi pénz az utra nem költöhetünk, úgy érte meg öreg ur...

És az öreg ur meg is értette e »szükmar-kuságot«, a költséget nem kiméte, maga hozta el a nagybecsü gyűrűreklét.

— H a m m! látotta is eleibe öblös száját a falank kollegium, de hoppon maradt, mert az öreg ur a Csokonai körnek ajándékozta a szép Lilla gyűrűjét, az lsten is eltesse, az lsten is áldja meg a derék nemes öreg urat... Bent a Sipka-szorosnál pedig csend van, konyulnak a hosszú crrok, a megspórolt »u t i k ö l t s é g« épen jó lesz t i n ó r a és bornyura, hisz ugyis rég megmondták, hogy m i i t t — Á r k á d i a b a n é l n é n k?...

De legyen itt bár Árkadia is, azért itt sem mind egyformán önzök az emberek, a mint ezt az a szivélyes, az a baráti bucsuestély is bizonyítja, melylyel társas életünk egyik legrokonszenvesebb tagját K u l e r Mihály vasuti felügyelő urat bucsuztattak barátai, ismerősei, volt hivatalnoktársai tegnap este a »D o b o s« vigadóban, hol ez este igazán vidult, melegedett az igaz barátság... No de ugy hisszük, hogy ez estélyen is inkább a Csokonai-kör tagjai voltak többségben, kik a mezőt e g y e d ü l a virágaiért szeretik s nem gondolnak mindjárt, mindig a tinókra...

A prémium kérdésénél nem hagyhatja megemlítés nélkül a mozgó tőke harcát az állandó tőkének. A kormány mindig a mozgó tőke, az idegen pénz jogsulatlan érdekét védi s az állandó tőkét, a magyar pénzt nem támogatja s nem védi a mozgó tőke kizsákmányolása ellen.

A miniszter álláspontjának csak egy indoka lehet, a szentírás szava: »Aki megdob kövel, dob vissza kenyérrel!« Mert az osztrák csak kövel dob minket, irigykedik, fenekedik ellenünk minden téren. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Arra kellene a miniszternek törekednie, hogy itthon emelje a fogyasztást. Akkor, amit elvesztünk a vámon, megnyernyők a reven.

Birjon a kormány és a többség elég akarattal és lelkiérvével arra nézve, hogy ragadja meg az alkalmas p l a n a t o t s állítsa föl az ö n á l l ó v a m t e r ü l e t e t. (Zajos helyeslés és eljenzés bal felől.)

A másik az, hogy törölje el a kormány a hat krajczáros fogyasztási adót. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

A külön adóterület felállításával sok új jövedelmi forrás nyílnék meg, amelyek bőven kárpotolnák a kincstárt a 6 kros fogyasztási adóért. A cukorprémium mesterséges fontartása továbbra is Ausztria adófizetőivé tenne. A pénzügyminiszter az ellenkezőjét teszi miód annak, amit Magyarország gazdasági érdekei kívánnak.

A miniszter ahhoz a hadvezérhez hasonlít, aki mielőtt a háboruba megy, eltöri a pengéjét. Így aztán nem nyerhetjük meg a csatát. Ilyen körülmények között nem csodálkozhatunk a fölött, ha az országban az a közvélemény, hogy az osztrák úgy játszik a Bánffy-kormánylyal, mint a macska az egérrel.

A pénzügyminiszter azt hirdeti, hogy ha eddig meg is csalt az osztrák, ezután már többé nem csal meg, mert vannak bizonyos garancziái. No hát ezektől a garancziáktól, az utolsó harmincz év tapasztalatam, okulva nem sokat várhatunk. Most, amikor az osztrák követelődések a vakmerőségig, nem meri mondani, hogy az arczatlanságig mennek, most van itt a legtöbb alkalom arra, hogy a pénzügyminiszter a sarkára aljon s ne tőrje, hogy az osztrák vagyonunkat, j o g a i n k a t fosztogassa.

Átér a kartellekre, melyeknek határozott ellensége. (Helyeslés bal felől.)

De hogyan lehessen reményleni, hogy a kartelleknek véget vessünk, mikor maga a magyar állam is szövetkezik az osztrák gyárrakkal és megcsinálta a vas-kartelt? Akik nem hisznek a kartellek visszaéléseiben, kérdezzék meg a közép- és kishirtokosokat. Arányi védelmébe vette a kartelleket, de a gazdákat is Furesa világításba helyezi a magyar közeletet, hogy A r á n y i védelmezi a magyar gazdákat... (Felkiáltások a szélsőbaloldalon: Az már igaz!)

Förster Oltó: Nagy ember akar lenni! (Derülttség.)

Papp Elek:... védelmezi K a r o l y Sándor gr. ellenében, akiknek önzelen működése előtt Magyarország minden gazdája tisztelettel hajol meg. (Ugy van! Ugy van! a bal és szélsőbaloldalon.)

Igy védelmezik a kartelles gyárak is a gazdát azzal, hogy a répa árát 70 krra lenyomják. Felolvassa egy sopronmegyei gazda nyilatkozatait a répatermelésről. Nem akarja az egész értekezést felolvasni... (Felkiáltások: De csak halljuk!)

Szalay Károly Ráéruink!

Papp Elek: Kimutatja a felolvasott részekből, hogy 70 kr. mellett nem lehet nyereségen répat termelni, mert a miveles, a szupperfoszfát, chilisalétrom, egyelés, kiszedés adó, beszedés stb. többé kerül. Azokat, akiknek ősei karddal védtek meg ezt a hazát, nem lehet arra kárhoztatni, hogy az idegen tőke által elnyomassák, kizsákmányoltassák magukat. Arányi s a plutokrácia többi szószólói ne alljanak azzal elő, hogy a mezőgazdák érdekeiben cselekszenek. Ez a törvényjavaslat nagyon jellemző jelenség. A milyen mértékkel mérnek most a cukortermelőknél, —

ugyanolyan mértékkel mérnek a gazdasági élet mezején is. Nemcsak a nyelvünkön kell hordozni a szabadságot és a liberalizmust, hanem annak szívünkben is kell lennie s minden tettünkben nyilvánulnia. (Zajos helyeslés és éljenzés a szélsőbaloldalon.) Ezt szivlelje meg a kormány.

Az Alföldön a kormánynak semmi olyan intézkedésével sem találkozott, amelylyel a magyar társadalom széttagozott osztályainak érdekében ecelekednék. A nép mindazt saját erején kell, hogy megalkosson, de azért fizetnie kell érte. Tegyen meg a kormány mindenami módjában van, a magyar gazda érdekéért. Mentse meg a földmivelő osztályt a végső tönkrejutástól.

A törvényjavaslatot nem fogadta el, ha nem határozati javaslatot nyújtott be: Szünet után Kiss Albert beszélt.

A Kiss Albert beszéde.

A javaslatot a kiegyezési javaslatok előhírnökének tekintik, s éppen azért úgy ő mint pártja az ellen teljes erővel állást foglal, mert 30 év tapasztalatai meggyőzték a kiegyezés káros voltáról. Hazánk nagy fia emléke iránti kötelességüket akként teljesítik legjobban, ha az 1848-iki eszméket védelmezik. Ez a tudat óvja meg őket attól, hogy az elvi harc teréről az obstrukció terére lépjenek át, ha csak arra a kormány nem kényszeríti őket. (Élénk helyeslés, éljenzés és taps az szélsőbaloldalon.) A helyzet megvilágítására hasonlattal él. (Halljuk! halljuk!) Mit használ az osztrigának ha nem kifacsart, hanem teljes citromból facsarják rá a levét? Mit használna a magyar nemzetnek, ha nem Banffy, hanem egy más, alán hatalmasabb államférfi járma alatt nyögne? Éppen ezért ő nem személyek, hanem az egész rendszer ellen küzdenek.

A kiegyezési törvénynek négy alapfeltelete, négy szegletköve volt; egyike azoknak az, hogy ha vámszövetség Magyarország érdekeinek meg nem felel, az önálló vámterület felállítandó. Miként tartották be e négy feltételt? Az elsőt a szabad kereskedelmet a védvámokkal megromlották. A másik, hogy Magyarország több osztrák adósságot ne vállaljon, az 1877-iki kiegyezéskor megértetett. A harmadik ellen most folyik a háború Ausztriában, hogy t. i. a kereskedelmi szövetség mindketten állam érdekeinek megóvásával kötessek. És önkök meg sem követelik a negyediket, az önálló vámterületet. A független párt elérkezettnek látja az időt, a leghevesebben követelni azt. E tekintetben nézeteltérés sohasem volt a függetlenségi pártban. Mi Ausztria túlköveteléseit elismerni nem fogjuk soha. Azert küzdünk a jelen törvényjavaslat ellen. A felénk dobált rágalmak elkeseríthetnek, de meg nem győznek, sőt megerősítenek ezen küzdelemben. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Ha a javaslatot a 67-es alapon álló párt szempontjából vizsgáljuk, látjuk, hogy az a legmirevőbb védvám-rendszer szüleménye. Hol voltak azok a feliratozó repatermelők, mikor az egész gazdaközönség helyzetéről volt szó? Mikor 1882-ben leszállították a gabona vámját Mikor a gyapjú bevitelt vámentzessé tették? Mikor beengedte a román búzát és olasz bort? (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Régi iparunkat tönkre tette az osztrák verseny. Hol van a szövő-, ötvös-ipar, a szűrő-, lábbelikészítő-ipar? Azok az iparosok olyan módban voltak, hogy hivatalt el nem vállaltak volna. Ma már tönkre mentek, s ott hagyják iparukat egy hivatal szolgái állásért. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Mit nyertünk cserébe? A cukorprémiumot? Kolozsváry Kiss István kiszámította, hogy abból minket legfeljebb tízenegyszázadrész terhel. A jobboldal akkor mosolygott, pedig neki igaz volt. Még ha a közös vámterület fentartatik is, többet nem fizethetünk, mint a mennyit cukorkivitelünk tesz. Miért nem hangoztatták ezt a feliratozó urak? Mert ezzel nem tettek volna a kormánynak kedves szolgálatot. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Az nyertük cserébe, hogy Ausztria a közös vámterület mellett gazdag iparos álammá fejlődött, mi pedig nyersterményeinket nehezen tudjuk értékesíteni milliókat fizetünk Ausztria iparcikkjeiért. Meri állítani, hogy a magyar középbirtokos osztály helyzete megdőbbsé válságos. Ha ezen a téren tovább haladunk és nem igyekszünk új helyzetet teremteni, akkor a nagybirtok, a holtkéz a középbirtokot teljesen elnyelik. Ezért ő és pártja lankadatlanul fog küzdeni az önálló vámterület és bankért, a nemzeti függetlenségért. Nem fogadja el a javaslatot. (Éljenzés a szélsőbaloldalon.)

Kereskedelmi és iparkamarát a ruthéneknek.

— Egy német szaktudós véleménye —
— Sajáttudósítónktól. —

Debreczen, július 10.

Kezdetől fogva azt hirdettük, midőn a ruthén kérdés aktuálissá vált, hogy a tulajdon országunkat nem ismerjük. A sokat emlegetett milleniumi emlékek leleplezése alatt tett körutakon láttuk derék rutheneink szűkebb hazáját, melyet fölfalt a más emberek zsírján éléskedő bevándorló kapzsibb koldusok hada.

A nép nyomorult és szegény, de meg a mivel rendelkezett ez a szegénység, azt is eluszoráskodták tőle, úgy hogy igavonója lett azoknak, a kik kiszínolyozták. Utolsó darabka földjét, marháját elvették tőle, sőt elvettek önrendelkezési jogát, szabadságát rabszolgá lett és potom áron kénytelen dolgozni.

De nem törődött azzal senki, hogy a robot alól felszabadított népet szerződésileg kötelelezik szolgaságra, egy pohár pálinkáért, drágán adott kenyérért. — A közigazgatás és bíraskodás pedig csak arra volt jó, hogy az embereket a kicsikart szolgaságra kényszerítsék.

Mindenféle egyéb segélynyújtási kísérlet meghiuult. Volt szó, hogy az állattenyésztés kiterjesztésével, raczionális gazdálkodással segítenek rajtuk, értekezletet értekezletre halmoztak, de több nem történt.

Mindez is csak most lett kezdeményezve holott a bajokat régen tudhatták volna azok, kellett tudniok, kik most az értekezleten részt vettek. Kellott tudniok, hogy ott a népevelés tekintetében is úgy szólván semmi sem történt.

Most végre jön egy idegen, a ki új felfedezésekkel lepi meg az országot, miről a következőket írja tudósítónk:

M-Sziget, júl. 8.

Egy nagy kincse a magyar közgazdaságnak, a miről itthon gazdáink kereskedőink fogalommal sem bírnak — azok a havasi legelők, a melyek Máramaros, Ung, és Bereg megyékben fekszenek s melyeket az Alföld még híreből sem ismer, nemhogy annak becsét tudná. A n d e r e c h V i l m o s dr. a berni gazdasági tanintézet igazgatótanára, most megjelent az európai havasokról szóló műveben azt írja, hogy Európában Máramarosban vannak a legkínőbb, legjobb havasi legelők. A tudós tanár személyesen járta be a havasokat s azt találta, hogy legtöbb humus földi és legdusabban öntözik a a patskok a náramarosi havasokat, s így a fű ki nem ég.

Az erős hegyi lég megedzi pár hét alatt és a tuberkulózis ellen megvédi későbbre is az ott pár hetet eltöltött marhát. Most tehát e gazdasági egyesület és a kereskedelmi és iparkamarák útján a nagy kiterjedésű havasi legelőre irányítják a figyelmet, mert borzderes fajta marhát havasi legelők nélkül nem lehet sikeresen tenyészteni, holott így a tuberkulózis ellen lennének megvédeve, ha a növendék

marhákat pár hétre a havasi legelőkre küldenék.

Ez is bizonyítja, mily szükség van Máramaros megyének egy kereskedelmi kamarára, mert csakis így következhetett be az az eset, hogy egy kamara területén olyan kincs létezzék, a melynek értékéről egy külföldi szaktudósnak kell bennünket felvilágosítani. Hány millió forint kártól lett volna megvédeve a tuberkulózis pusztításával szemben a magyar közgazdaság? . . .

TARKA-ÉLET.

A kaszárnya börtönben.

Börtönömben, hogy mulassak
Beadá a porkoláb,
Olvasgatni német nyelven
Az Exerczir Reglamát.

Derék egy mű! megsajnáltam
Hogy egy példány, — és nyomban
Gyorsajtómon a padlóra
Száz példányban szétnyomtam.

Kisteleki Ede.

Válasz Paulus uramnak. *)

Azt tudtam én már rég, mielőtt a »Dó-c z y c«-ből kikerültem volna is, hogy gonoszok a férfiak s mind csak mese az, mit ők büneik takargatására Éva ósanyánk felől költöttek . . .

Gonoszok, amelle t meg, ha asszonyi dolgról van szó, no akkor biztosan nekik is bele kell mindjárt szólani!

Majd a turnirt — pardon e szóért, — majd a ruhánk fodrát, majd a kontyviselőit, majd a kalapjainkat kifogásolják a drága aranyos urak, csupa kötekedésből, csupa gonoszkodásból, mint az igen tisztelt Paulus uram is a k a r t o n r u h á k s z e z o n j á b a n c z i m ű c z i k k e l y e c s k e j é b e n t e g n a p m e g c s e l e k e d t e .

No, mondám magamban, ezt a szemenedett, válogatott hamiskodásokat már nem hagyom szó nélkül s megczibálom kissé a pogány Saulus urat, ki valószínűleg csak a büneinek a nagyságát rejtegeti a szenteskedő, jámbor Paulus név alatt? . . .

Még hogy a selyem ruhaviseletét kifogásolja hogy a karton viselet neki jobban tetszik, az ellen nem szólok, az izlés dolga, de azt tudom hogy az érdemes Paulus ur, ki nekem másként így messziről jó barátom, tudom, hogy bizony nem kapna feleséget, bármint bizik is az erejéhez, ha kijelentené, hogy az asszonykáját nem lepi meg selyem ruhával vagy hogy ép nem is engedni soha olyan suhogó finomságra felöltözni?

Hanem azt már nem türhetem szó nélkül, hogy a fűző ellen annyira kikélt s a fűzőt viselő nőkre annyira sok minden gonzságot reá akart kenni . . . Dicsékvés nélkül mondhatom, hogy nekem a karcsuságomtól nem igen sok szükségem volna fűzőre, mégis viselem azt, mint a hogy meg száz és száz más annyian nők, kik tul kövérek ép nem vagyunk, mivel a csinosaságra a formára mégis csak adunk valamit — úgy lehet többet, mint Paulus uram, ki mint bűnet bevallotta, csupán fűző nélkül szereti a nőket. . . .

Hej, ha én erre most mindent megmondhatnék, úgy a mint azt mi nők a a fűző k é r d é s f e l ő l n ő i t á r s a s á g b a n , e g y m á s k ö z ö t t v i t a t n i s z o k t u k , t u d o m b ű n b á n ó l a g b e l e p i r u l n a P a u l u s u r s h o z z á n k p á r t o l n a a fűző nélküli hölgyektől, akik vajmi kevesen lehetnek, legfeljebb falukban vagy még rosszabb helyeken találhatók, semmiesetben sem olyan édes, kellemes alakban, mint azok Paulus ur czikkében ábrándosan leirta, dicsőítette . . .

*) Ezen érdekes leveleskét magán uton kaptuk vékony, nőies betűkkel írva, válaszként a Paulus »karton ruhák szezonjában« című tegnapi cikkelyére. Mi most minden megjegyzés nélkül adjuk az indulatos, mérges asszonyi leveleskét, de fentartjuk a jogunkat, hogy alkalomadtán majd válaszolhassunk, reá.

Persze, mintha nem tudnánk mi, a Paulus ur és tarsi urak jambor véleményének a bibijét s egyelőre csak a mieder ellen agítálnak, Kneip palert, tudóst doktorokat híván segítségül, az egészség h a n y a t l á s á t is felemlítve; hát ugyan már mért nem rukkolnak ki egyenesen, hogy az utcán is járjunk e m p i r e r u h á k b a n, vékony, áttetsző empireruhákban, tudom ők ezt legjobban szeretnék, ez az ő sziveiknek a titkos óhaja és semmi más? . . .

Ami különben Paulus urnak ama kijelentését illeti, hogy nem is tudna szeretni olyan nőt, a ki fűzöt visel — bármennyire ravaszán érvel is mellette — ezt nem vagyok képes elhinni én, de még a Miczi ezicám sem. pedig annak ha edes tejet adnak, mindent elcsókolt hinni. És csak ne félnek az ilyen írka-firkáló embertől, tudom, mihamar megbarátkoztatnám még én pogány Paulus-unkat a — fűzövel, melynek azt hiszem mostan is csupán azért eliensége, mert ninesen ismerősei között olyan fűzös hölgy, mint én, aki különben néha szoktam selyem ruhában is járni, mert tudom megjuhászodna, tudom megbarátkozna akkor mindennel, mit csak én akarnek a dacos, hű, a fűzös leány nevem szerint:

Miss Mary.

Három asszonynak a férje.

— Regény az életből. —
(Saját tudósítónktól)

Debreczen, július 10.

Az élet maga szövi a legérdekesebb, legcsintalanabb regényeket, hogy a jó szemű embernek csupán kopirozni kell tudni.

A K. F. nevű helybeli földhéri s kereskedő ember története is ilyen regény az életből. . . A felesége ugyanis, aki itt Debreczenben lakik sirva jelentette a rendőrségnél, hogy az ura minden híradás nélkül már közel két hete eltűnt a házból. Csinos, de nagyon veszekedő természetű ember volt. K. F. uran, kitől a felesége is sokat szenvedett. És az asszony most mégis a rendőrséget kérte fel, hogy kerítsék elő az urát, hogy él-e vagy hal, meggyilkolták vagy hogy talán magától elszökött?

Mert ez utóbbira is van kilátás, mert, amint most kiderült, K. F., aki kereskedő kupecz ember léle is volt, sokat sürgövényforogván a világban, saját édes, hitese feleségén kívül még más helyütt is tartott magának asszonytársat, Létán és Vásáros-Naményen egy-egy helyke menyecskét, kikkel szinte egészen hitvestársi viszonyban élt. Sőt az sem lehetetlen, hogy még több más helyütt is volt a kalandos természetű kekszakkálnak asszonykaja és hogy azok valamelyiket ment megátogatni? . . .

A rendőrség egyelőre a két biztos kifogó helyére N.-Létára és Vásáros-Naményre sürgönyözött, de ha az ottani menyecskéinél meg nem találják K. F. uramat, akkor országosan is megfogják köröztetni a bekecses don Juan . . .

Kugler Mihály bucsuestélye.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, július 10.

A nagyerdei »Dobos« vendéglőben előkelő és szépszámú társaság gyűlt össze tegnap este egy ünnepi bucsuzató vacsorára. A város összes társadalmi osztályai képviselve voltak, a táblai bírói kar, az üzletvezetés, törvényszéki bírói kar, orvosok, ügyvédek, huszartisztek, tanárok, mintegy 250-en.

Régen jött össze így az öreg »Dobos« ban ily fényes és számos baráti társaság, — melynek tagjait igazán mindnyájokat, az ünnepelt s bucsuztatott népszerű felügyelő Kug-

ler Mihály iránt érzett szeretet s tisztelet hozott ide össze, aki Kugler Mihály farsadalmi és sikeres működését figyelmekkel kísérte, melylyel bagzón igyekezett mindig egy-üvé hozni a város intelligens osztályait s melylyel elevenítette annak bagyadt életét, — az mindenestre mind szívesen beismeri, hogy e derék férfi méltó volt a tegnapi ritka baráti ünnepelésre.

A királyi táblát Puky Gyula tanácselnök, két tablabíró társával képviselte, az üzletvezetés élén Dobieczky Sándorral az szinte teljes számban megjelent, a törvényszéki bírák is Iggyártó Sándor elnökkel, aztán orvosok, ügyvédek, tanárok, huszartisztek, városi tisztviselők, mintegy 250-en, akik háró m h o s s z u terített asztalnál foglaltak helyet.

Az első felköszöntőt Dobieczky Sándor üzletvezető mondta munkatársára s tisztviselőre Kugler Mihályra, ki addig udvarolt egy szépséges szép asszonynak, míg a központba, a nagy felelőséggel járó forgalmi osztály vezetőre athelyezték. Hogy pedig ki volt az a szép közbenjáró asszony, azt is megmagyarázta Dobieczky Sándor nagy derűtséggel keltvén a p k n t é r i a után kíváncsian vagyakodó hallgatói közt: hát Fortuna istennasszony mond a volt.

Géressy Kálmán tankerületi főigazgató a debreczeni társadalmi nevében köszöntötte fel igen szellemes felköszöntőben Kugler t, mint a ki is a társas élet fejlesztésében oly maradandó és kiváló érdemeket szerzett működésével.

Puky Gyula táblai elnök a jogász és tisztviselői kör nevében éltette Kugler t. E felköszöntők után természetesen felszakadván a toaszt zslip, felköszöntő — felköszöntőt ért.

Es különösen nagy hatást keltek az ünnepelt Kugler felügyelő meghatott szavai, ki hálásan köszönte barátai e szeretetteljes megemlékezését, sok büszkeséggel és szellemmel fejezi ki, hogy Debreczenből nyugodtan távozik, mert tudja, hogy neve, ha nem is épen márványba, — de kitűnő vőjére dr. Vass Antal törvényszéki bíróra cölözvén — v a s s - b a bevésve megmarad, itt.

A vacsora alatt és után Rác Károly zenekara játszott kik közé, egyszer beállottak primásokul Szilágyi Imre ügyvéd s Rottler Bela, nagy tetszést aratván művészi hegedű játékokkal.

A Hoffmann bíró és dr. Fráter Imre pompás s kedves ének szólót is megtapsolta s meguráztatta a vidáman áldomásozó közönség, melynek kimerülhetetlenebb tagjai a mulatságot a »Bika-Kávéházban« folytatták, amíg meg nem virradt. . .

Ujdonságok.

* **Istentiszteletek.** Holnap, vasárnap az ev. ref. templomokban az istentiszteletek a következő sorrendben tartanak meg: a nagytemplom renoválás miatt zárva, a kistemplomban C s u t o r o s A l b r t s. lelkész, — a Kossuth utcai templomban M i t r o v i c s Gyula lelkész, az ispotályi templomban K. T ó t h Kálmán lelkész predikálnak. Az ág. ev. templomban d. e. 10 órakor s d. u. 3 órakor G e i s z t l i n g e r Pál segédlelkész végzi az istentiszteletet.

* **Lapunk felelős szerkesztője** néhány napra elutazott a városból. Távollétében ifj. M ó r i c z Pál főmunkatárs felelős a lap vezetéséért.

* **Masiroznak a katonák.** Csengő-bongó katoná zene mellett masiroztak végig ma délután 1 órakor a Piacz-utcán a katonák, a csinos honvéd katonák a 39-ik gyalogezred zenekarának tüzes játéka mellett. A debreczeni 3 honvéd gyalogezred 4-ik zászlóalja volt ez, mely állomáshelyéről Zilahról az ezred gyakorlatokra érkezett Debreczenbe, a

L ó r i n c z y Dániel alezredes vezetésével. A zilahi zászlóaljat és tisztikart a vasutnál N y i r y ezredes, ezredparancsnok és tisztikara fogadták. A jó képű, napégette arcú honvéd bakákat O z s v á t h, S i m o n és B i h a r y századosok vezették végig a Piacz-utcán a Péterfi-utcáig laktanyához, honnét aztán századonként szétszították őket a városba, mivel a zászlóalj a polgároknál lett szétszállásolva. Delben a debreczeni tiszték nagy ebédet rendeztek a tisztieközben a zilahi bajtársak tiszteletére.

* **Édekes kiránduló társaság.** Ma délután 4 órakor fényes és előkelő kiránduló társaság indult el Debreczenből a Munkáss Szlavnoi regényes vonalra. A társaság, mely szép uriaszonyokból s társas életünk több ismert alakjaiból áll, igen kitűnő kalauz által van vezetve, a mennyiben a kirándulás s z e r v e z ő j e s v e z e t ő j e maga Dobieczky Sándor üzletvezető. A kirándulás 3—4 napra van tervezve, megtekintik a regényes vonalra legszébb helyeit pihenőt pedig a kies Hár-falvai fürdőben tartanak. A társaságban részt vesznek a Dobieczky család, Kugler Mihály felügyelő családjával dr. Vass Antal bíró feleségével, dr. Hoffmann József bíró, dr. Kun Mihály és Szilágyi Imre ügyvédek, Kugler Henrik budapesti s ezenkívül vasuti főmérnökök a családjaikkal együtt.

* **Sztrajk a Rickl tanyán.** Hajdúmegeye értelmese földmunkáit még eddig nem voltak képesek maszlagjaikkal megvadítani a nemzetközi szociálista izgatók. Csendsben szorgoskodva folyik nemes mozgalommal a takarás, tudván jól e telivér, tiszta magyar munkások, hogy az érdekük egy a birtokosával, hogy a mag, a szem mielőtt magtáron biztos kamarában legyen. Annál meglepőbb volt az a hír, mit a Rickl-tanya aratóinak sztrájk szerű mozgalomról jeleztünk. B-Ujvárosi földmunkások voltak, a kik felszedvén a k o n v e n t i ó t, m i u t á n körülbelő 2000 keresztet learattak, oly követelésekkel állottak elő, mit Rickl Géza sem saját károsodása, sem a közösen megállapított szerződés megsértése nélkül nem teljesíthetett. A békétlenek ekkor kiállottak a munkából és nem hogy dolgozni nem akartak, de a tanyából sem akartak eltávozni. — Majd időközben mégis meg gondolták magukat, többen munkába állottak, — akik tovább makacsokdakt, azokat Rickl birtokos mező rendőrség segélyével eltávolította s helyeikre más munkásokat állított. Most tehát újból folyik zavartalanul a munka, nyoma sincs a sztrajknak, melyet csupán békétlen, fortélyos emberek ravaszága, törvénytelen erőszakoskodása idézett elő. A hegyi egeret szült.

* **Presbyteri ülés.** A f. hó 11-én, azaz holnap vasárnap délelőtt 10 órakor presbyteri ülés tartatik az ev. ref. egyház tanácstermében. Az ülés tárgyai: az énekvezéri állás betöltése, bizottsági tagok választása, folyó ügyek.

* **Sötét bűn . . .** Valamelyik tudakos böles azt mondotta, hogy minden ember belsőjében egy-egy fenevad lakozik lelánczolva, mely ha egyszer lánczát, mit a szemléltető, gondolkodó lélek rakott reá, elszakította, felszabadul a duvad s a bűnbe belerohan vakon az egyedül már érkekeitől üzött ember. Gyilkosságok, erőszakos bujálkodások rendszerint ily uralom vesztett perczeben történnek, hanem úgy tartják, hogy a bestia is tudja túrtóztatni annyira magát, hogy saját kölykét nem marja össze, vérét nem szivja ki, mint a

vámpír a tevést is m. . .
— allitólaj
ber — ha
nevezni —
nyát törte
Mely
az apának
is, hogy o
minek irtó
vedheti a
hervasztó

* **Az**
már, anyu
azok a l
órjart a
elfogott.
kicsapong
idegen ill
most tolo

* **Ég**
T ó t h
sáról lem
tetik. A k
tak s a p
zatokat f
bontani. I
kiváló és
dr. D i c

* **M**

kában. M
— olya
nai csapa
Majd a l
vári had
magisztr
azonban
katonai
királyi t
a p o
összeült
de hogy
titkoljak
tással, m
nem De

*
Tegnap
végen f
előadás
diszes r
szamok
sokkal.
rős K i
vészek.
de a b
mulatos
produk
g l a d
e z i r
adott el
igazgat
be ügy
mit ott
mint a
az apr
t a r
A társ
érdekes
állandó
re szá

*
közör
érkezte
za főm
gyári i
fűtőhá
után t
azok m
bizotts
rosház
nácso
az aja

vámpír a legundokabb kéjjel . . . Pedig e feltevést is meghazudolni látszik egy felháborító, undorító sötét esemény, mely itt Debreczenben — állítólag — megtörtént . . . Egy férfi ember — ha ugyan lehet ezek után még annak nevezni — a saját öt-hat év közötti kis leányát törte meg erőszakos vadállati vágygá . . . Mely borzalmas, sötét bűnét a férfinak, az apának még inkább növeli az a körülmény is, hogy olyan fertőző betegségben szenved, minek irtózatossá ragályát egész életén át szenvedheti a szerencsétlen, erőszakkal megtört, lehervasztott kis leány.

* **Az éji bogarak.** Mert nem is lepkek, már, annyira megviseltek, annyira züllöttek azok a leányok, kiket az éjszaka a rendőrorjárat a kenyérfiaczon a sátorok között elfogott. Lakásuk nincsen, foglalkozásuk a kiesapongó pillangóskodásból állott s mivel idegen illetőségű mind a négy kóbor leány most toloncz uton haza küldik őket.

* **Egyházkerületi főjegyző választás.** Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző a sáról lemondván, helye választás útján betöltetik. A községek már nagyobb részt leszavazták s a püspöki hivatalhoz beérkezett szavazatokat f. hó 19-én d. e. 9 órakor fogják felbontani. Mint hírlik a szavazók többsége a kiváló és nagy tudományú debreczeni lelkész dr. Dicsőfi József javára döntött.

* **Már megint titkolóznak Kanabokában.** Ma holnap tengeri kigyó lesz ebből — olyan régi dolog, hogy a modern katonai csapatkórház felállításának kérdése vajudik Majd a honvédelmi miniszter, majd a temesvári hadtestparancsnokság, majd a helybeli magisztratus támaszt agyalókat. Ma végre azonban a temesvári hadtestparancsnokság katonai megbízottai és Simonyi Imre királyi tanácsos polgármester elnöke alatt a polgári bizottság — összeültek Tanakodtak s tanakodtak sokáig de hogy miben alapodtak meg, azt titkolják, titkolják oly bámulni való középkori naivitással, mintha csak Kanabokában volnánk s nem Debreczenben.

* **Bemutató előadás a cirkusban.** Tegnap este volt a Széchényi utcza végén felépített Könyvtérle cirkus bemutatás előadása. A lovadát teljesen meg töltötte a díszes néző közönség. Az előadott és érdekesebb számokkal a közönség sem fukarkodott a tapsokkal. Legjobban tetszettek a már régi ösmérés Kittel és Blandetti erőművészek. A társulat e két erőművésze könnyedén bánt a 80—100 kilós vasrudakkal s bámulatos erejükkel meglepő mutatványokat produkáltak. Nagy tetszéssel találkozott a gladiátor jelenet lovon; a melyet a cirkus igazgató két fia adott elő Sándor és Adolf. Könyvtérle igazgató két fő bámulatos idomításával mutatta be ügyességét, ezek után következett az idomított kutyák bemutatása, az épp oly érdekes, mint a milyen ügyes produkeziók, amelyeket az apró kutyák végeztek, örökös derűtségben tartották a közönséget. — A társulatnak több jeles tagja van, a műsor érdekes és változatos s ha az igazgató erre allandóan sujt fektet, mindég nagy közönségre számíthat.

* **Közkórházi szénszükséglet.** A városi közkórház szénszükségleteire az ajánlatok beérkeztek a tanácshoz s azokat Stáhl Géza főmérnök, Antalovics Gyula gazdalyári igazgató, Garda Károly államvasuti főközházi főnök tagokból álló bizottság ma délután tartandó ülésében vizsgálja felül és mond azok minőségéről véleményt. A városi kórházi bizottság f. hó 12-én délután 3 órakor a városház nagytermében Körner Adolf tanácsnok elnöke alatt tartandó ülésén dönt az ajánlatok felett.

* **Andaházy—Szilágyi.** Az egyházkerület időségi tanácsulását — melyen ma d. e. az Andaházy—Szilágyi intézet ügyeit tárgyalták volna — f. hó 15-ére elnapolta.

* **Sertésvész.** A szomszédos Téglás községben a sertésvész járványosan fellépett. A községet a vész megzűnéséig zár alá helyezték.

* **A liba pecsenye.** Berkai Béni-üres óráiban ponyva regény áruló, libára éhenzett s a mezőn legelő libákat, cigányosa, vadlibáknak nézve azokból kettőt elhajtott. De aztán megjedvén a következményektől, a rendőrségnél furfangosan jelentést tett, hogy libákat lőtt a mezőn, de csak vesztére jelentkezett mert a rendőrségnél már jelentve voltak az elveszett libák. Vállatorra fogák tehát a kolportört, ki végre is bevallotta, hogy lopta a libákat.

* **A nyugdíjügyi bizottság ülése.** — Komlóssy Arthur városi főjegyző elnöke alatt tegnap d. u. ülést tartott a nyugdíjügyi bizottság, melyen Bartus István ny. gyalog rendőr s özv. Horváth Ferenczné ügyeit intézték el.

* **A vasúti gépjavitó műhely vízi munkálatai.** Simonyi Imre kir. tan. polgármester az 1885-ik évi 23. tvcz 16. § alapján engedélyezte az üzletvezetőség által a vasúti gépjavitó műhely telepén eszközöndő vízi munkálatok foganatosítását.

* **Próbabál a Koronában.** Schaf János jónévi táncztanító e hó 11-én zártkörű próbabált tart a Korona táncztermében és udvarkertjében. Beléptidij tetszés szerint. Józsi ételek és italokról Kemény János, a Kis Pipa vendéglőse gondoskodik.

* **Igazságügyi adminisztráció.** Egy törvényszéki hivatalnok rossz hangulatban, epenen foglalkozik fenti cím alatt megjelent közleményemmel s megvédeni igyekszik olyan közvegeket, akiknek s a nagy közönségnek érdekében, de nem munkálkodása ellen történt meg a felszólalás. Ha az ember hírlapi polemia bocsátkozik, tanuljon meg először olvasni, mert e nélkül mást vagy meg nem ért, vagy félre ért, amint azt a »hivatalnok« ur esete is mutatja. Ha ugyanis az én felszólalásomat nyugodtan olvassa el valaki, tisztában lehet afelől, hogy az nem irányul sem a járásbíró s a vezetésre, sem az albiró ur, annál kevésbé pedig a debreczeni felettes hatóságok ellen, hanem a mai állapotokért egyedül azt a központi hatalmat okolja, mely rendszer nélkül meg bontja a legjobb s legegészségesebb igazságügyi szervet is, a meglepetés-zerű áthelyezésekkel, kinevezésekkel, midőn ezekkel egyidejűleg az erők pótlását mellőzi s halasztja. Ez a főbaj, a mely közleményem adataiból is kidomborodik s aki ezen mizériákat felárja, az szolgálja a helyi birói szervezet s a nagy közönség érdekét egyaránt. — Mután közleményem intenióját a gyengébbek kedvéért meg is magyaráztam, nem is kellene reflektálnom a hivatalnok ur statisztikai adataira, amelyek július 1-ig helyesek, de július 1-je után a birói szabadságidő bekövetkeztével természetesen, nagy és pedig hátrányos változást szenvednek. En pedig júliusi állapotokról beszéltem, Juliusban ugyanis — ismételve fenn tartom — egy albiró vezet a polgári ügyeket s ez, ha ma is abnormis nagy munkásságát megkészezi s 24 órából 24 órát töltene munkában, még akkor is kénytelen a tárgyalásra váró s más biró által tárgyalt ügyeket újabb határidő tűzése nélkül hivatalból elhagyszani s a restancziák tömegeit növelni. A 4 fogalmazó (?) ezen nem segít, mert ők csak azt végzik derekasan, a mi rendes viszonyok között is rajjuk háru, ők ugyanis nem tárgyalnak, nem itélkeznek, esküt ki nem

vehetnek, szemlélnem fog a natosithatnak stb és egyéb munkájuk is a referens biró revisióját igényli törvény szerint. Igazságot szolgáltatok még a »hivatalnok« urnak abba, hogy a járásbíró ur is itt van, de már azt tagadom, hogy a 30000 (plane az idén körülbelől 40000-re tehető) polgári ügyből egy egyet len d a r a b o t i s elintézne, mert az ő terhe kizárólag a büntető ügyek feletti biraskodás s most ideiglenesen a vezetés is. Elég ez egy embernek, s ha úgy megfelel ennek mint a járásbíró ur, akkor kötelességteljesítése csak elismerést érdemel. A mi végül a vakációra vonatkozó megjegyzést illeti, nemcsak hogy nem irigylem azt a nehéz szellemi munka terhe alatt élő biráktól, de kevéslem is az engedélyezett időt, sőt én még a »hivatalnok« nak is több vakációt engedélyeznék legalább a munkát kipihenve a nagy világban járva megtudná egyik másik, a mit most nem tud, hogy t. i. mi az, a mit »ildom-talan« nak nevezhetünk s belátná, hogy a fogadatlán védelemre inkább illik e jelző, mint a közérdek javára irányuló felszólalásra.

Jogkereső.

Távirat.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, július 10.

A t. házból.

Az országháznak legérdekesebb szónoka ma mindenestre Marjay Péter volt, ki hosszabb beszédben érvelt a cukor prémium ellen s az önálló vámterület mellett. A Marjay beszédet nagy tetszéssel s hol a kormánypárttal szellemesen ingerkedett nagy derűtséggel fogadták a baloldalon.

Azután Bányai és Dániel több interpellációra felelték Kossuth Ferencz a keleti-kérdés ügyében, Lukács Gyula a fiúmei, kormányzói állás ügyében interpelláltak.

A Marjay Péter beszéde.

— Jelszavam, kezdte Marjay, az, hogy szeressük egymást! Két szónok is hangoztatta ezt tegnap, de a felhívásnak ellenkezője bizonyodott be a tegnapi ülésen is. Ezért ő ma már nem is merészeli ezt a jelszót hangoztatni, csupán azt mondja a kormánypártnak: »ne haragudjunk egymásra (derűtség), amiért az ellenzék ilybeható birálat alá veszi a javaslatot. Ekkor úgy sem tesz egyebet, mint a mit az eszme, az elv megérdemel.

Az ellenzék előre, hatra, jobbra, balra megtánczoltatta a javaslatot, mert hiszen táncz közben hullanak le a tánczosnőnek hamis bájai (nagy derűtség).

A magyar gazda a különböző elemi csapások folytán rossz helyzetbe jutott, ehez járul még a rossz kormányzati rendszer is, mely a gazdakérdést egyre nehezíti. — A gazdakérdést rendezni kellene, de hát a miniszterek nem mernek belemlyülni a nagy kérdésbe.

Megpróbálta ő is a cukorrépa termelést de holdanként valami 3 frt. 70 krajczárt ráfizetett! Fizet a magyar gazda elég prémiumot az államnak adóiban, továbbá a tekintetes nagyságos és méltóságos nyugdíjazott uraknak. A haza és kultura oltárára is szvesen aldoz a magyar gazda, de osztrák érdekeknek nem. Tegyen a kormány lépéseket a önálló vámterület dolgában. Ezzel többet fog használni a gazdák, mint a prémiumokkal. Törüljön el a kormány egyes adókat, ahelyett hogy prémiumokat osztogat.

A javaslatot nem fogadja el. [Helyeslés balfelől.]

IRODALOM.

A magyar biblia fordítás és legjelesebb magyar reformátoraink a világirodalomban.

— Balogh Ferencz buvárkodásáról. —

H. Szoboszló, július 10.

Jóleső érzés tötheti el minden a tudományok, s épen nemzetünk szellem productiói iránt mélyen érdeklődő magyar embernek szívet, ha látja, hogy ott, ahol a nemzetek egymás mellett mutatják be u. a. egy szent célra való s év századokon át folytatott munkásságaikat: a magyar tudományos világ is elfoglalja a maga helyét.

Folyó év apr. havában jelent meg „Urtext und Uebersetzungen der Bibel in uebersichtlicher Darstellung stb. stb. Lipse 1897” című önálló mű (a mely a Hertzog-féle ref. teol. enciklopédia most harmadik kiadását érő nagy munkának harmadik kötetében tartalmilag röviden benne van) mely körülbelül 20—25 nemzetnek foglalja magában tömören és vázlatosan biblia fordításait és műveinek statisztikáját a legelső fordításoktól a legújabbakig.

A magyar bibliafordításokat s az azokra vonatkozó rövid adatokat az ev. ref. egyháztörténet terén oly sokat buvárkodó s mély tudományu egyháztörténet, író: B a l o g h Ferencz debreczeni theologiai tanár szedte össze Erdősi Szilveszter János (1541) biblia fordításától a legújabb (1886) biblia fordításáig.

Igy tehát nemcsak magyar nyelven (mint egy elzárva az idegen ajku művelt nemzetek elől) — hirdeti biblia fordításunk a valós erkölcsi és szellemi téren való tevékeny életöröket és folyton előrevágó törekvésünket: hanem a világirodalom lapjain is.

Hertzog ref. teol. reál enciklopédiája külföldben a legnevezetesebb magyar reformátorok életrajzait és működéseit is magában foglalja, a melyeket is szótól B a l o g h Ferencz debreczeni theol. tanár fog így a világirodalomban megörökíteni.

Valóban tisztelettel és elismeréssel adózhatunk annak a tudós tanárnak, ki nem engedte, hogy a szentírás magyar nyelven megismerhetővé s legjelesebb reformátorainknak emléke egyedül csak a magyar tudományosság szívébe s hozzá könyvtaraink rejtekeibe legyen elzárva.

F. S.

Szabadságharcz történet. Az „1848-49-iki Magyar Szabadságharcz Története” című nagyszabású illusztrált munkából most jelent meg a 84-ik füzet, a melyben G r a c z a György a világi gyásznapot közvetlenül megelőző eseményeket mondja el a nala megszokott érdekességgel. A füzet illusztrációi ezek: Bem tábornok körútja a temesvári csatamezőn 1849. aug. 9-én, a temesvári útközet első hírvivője, Kossuth és Görgei utolsó találkozása 1849. aug. 10-én.

TÖRVÉNYSZÉK.

Törvényszéki tárgyalások.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, jul. 10.

A jövő hét folyamán f. hó 15-16 f. hó 18 ig, mint tudósítónk jelent, az alább írott ügyekben vannak vegtárgyalások kitűzve.

Július hó 12-én. Hétfőn:

K o v á c s János s társai ellen, s. t. sértés büntette; M a j o r Mihály s társai ellen, — hatóság ell. erőszak; T o m p a Pál s neje ellen, tüzvész okozás miatt

Július hó 18-án Csütörtökön:

V e r e s József ellen, hatóság ellen erőszak; E g r i Gerzson ellen, összbüntetés ugyanaz napon és ítélet hirdetések iránt is lesznek.

KÖZGAZDASÁG.

Sertésvásár.

július 8

Kőbányai sertés piac. Szerbiai: Nehéz (páronként 320 kilogrammon feülű sulyban) 53—54 krajczárig, közép (páronként 250—260 kilogramm sulyban) 54—55 krajczárig könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajczárig.

Sertéslétszám: 1897. évi július 6-ik napján volt készlet 31850 darab, 1897 július hónap 6-ik felhajtott 646 drb, 1897 július hónap 7-ik napján elszállított 580 drb. 1897 július hónap 7-ik napjára maradt készletben 31916 drb. A hizott sertés üzlet-rányzata változatlan.

Sertés-konzumvásár. A földmivelési miniszter a sertésnek a budapesti sertés-konzum vásárról a vidékre való szállítását rendelet útján beszüntette. A vidékre ezental csak Kőbányáról lehet sertéseket szállítani.

Budapesti gabonatözsde.

július 8

A ké száruzetlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Buza	kilos	Ar 100 klg.	kilos	Ar 100 klg.
Bánsági	76	8.90—9.15	80	9.55—9.65
»	77	9.25—9.35	81	9.55—9.65
»	78	9.35—9.40	82	—
Tiszavidéki	77	9.45—9.50	—	9.60—9.65
»	76	9.05—9.35	80	—
»	77	9.05—9.45	81	9.65—9.70
Pestvidéki	78	9.45—9.60	82	9.55—9.60
»	79	9.50—9.60	—	—
»	79	9.10—9.65	80	—
Fehérmezei	76	9.35—9.40	81	—
»	78	9.40—9.45	82	9.60—9.65
»	79	9.50—9.55	—	9.55—9.60
Bácskai	76	9.20—9.30	80	—
»	77	9.35—9.40	81	9.60—9.65
»	78	9.40—9.45	82	9.60—9.70
Észak magy	79	—	—	—
»	78	—	80	—
»	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram
tozs. els. örendü	70—72	7.0—7.25
» más. örendü	—	7.10—7.15
» ma. örendü	60—62	5.00—5.35
Arpa takarmánynak	62—64	5.65—6.15
» égetni való	64—66	4.35—4.05
» sertőzdei	39—41	4.25—3.95
Zab	—	4.10—4.00
Tengeri búza	—	3.35—3.90
» más. nemü	—	3.20—4.50
Rapce búza	—	—

CSARNOK.

A prágai ghetto ből.

— Kohn S. zsidó történetei. —

Fordította: ifj. Möricz Pál.

Egyedül jogosított magyar fordítás

A csipkekereskedő.

ELSŐ FEJEZET. 23.

És hebe-hurgya kapkodásával mindig csak zavart csinált, nem is esoda tehát, ha felesége és a bolti leány mindig aggályosan nézték közeledését, és hogy egészen megkönnyebbültek, a midőn távozott. A Lucka első házassága gyermektelen volt s így felesége teljesen az üzletnek áldozhatta idejét. Képzeltetni tehát a Lucka bánatát és rémületét, midőn derék felesége tízévi gyermektelen házasságuk után meghalt s egyedül hagyta a kétségbeesett, tehetetlen férjét.

Azonban Bresnitz Kele ez időközben tizennyolcz éves szép eladó leánygyá serdült. Kitünően értette az üzletet, de meg a szolgálatban is mindig hü és megbízható volt. Lucka nem is tehetett hát okosabbat, de meg a barátjai is ezt ajánlották, feleségül vette a derék, esinos üzleti leánykát. Végre elérkezett az idő, hogy Kele is bebizonyíthatta nevelő apja

iránti háláját, ki ismételtén újból kenyér nélkül maradt. Mert ugyanis pártfogója az öreg Schlick gróf meghalt s fia ugyan szinte rokonszenvezett Reb Kalmennel, a házi zsidóval, csak hogy szolgálatára nem volt szüksége, mivel mint császári követ kint élt valamelyik kis német udvarnál és csupán két-három évben fordult meg Prágában, mikor a rokonait meglátogatta.

Lucka szívesen fogadta a Kele öreg bályját is a házába, ki különben is nem csupán kenyérpasztító volt, de még mindig sokféle hasznát lehetett venni. Bresnitz a talmudban is oly járatos volt, hogy midőn a Hirsch Lucka házi rebbeje elhunyt, azt is képes volt helyettesíteni, miáltal megtakarították ennek a díjazását. Vagy ha a fiatal asszonyka beteg ágyban feküdt, mi pedig évről-évre szép renddel ismétlődött, akkor a vásártéri üzletben is sikeresen helyt állt. De meg a háztartásban is nélkülözhetetlen volt már. Minden pénteken hiha nélkül bevásárolta a halat, mely teendő ugyan az akkori idő szokása szerint a család főre háramlott volna, hanem Hirsch Luckának ehhez sem volt talentuma, mert daczára számos évi gyakorlatának, még a tejes esukát sem tudta megkülönböztetni a száraz esukatól. Ami pedig a gyermek esucsujgatást illeti, a síró gyermeket elcsitítani, megetetni, elaltatni, ezért meg ép első díjat nyerhetett volna Bresnitz, aki szerénysege daczára, többször bevallott, hogy pályát tévesztett, mivel a természet őt szemmel láthatólag dadának szánta. Pénteken a sábeszesti lámpákat oly szakértelemmel töltögette tele, hogy aztán a leghosszabb péntek estén sem történt miattok fennakadás, Husvétkor (pászah) a legkitünőbb maczeszt (pászka) ő piritotta. És midőn a szukkesz (sátoros ünnep) elkövetkezett, a legjutányosabban a legszébb esrogimokat (paradiesom alma, citrus medicus conifera) és lulovimot (pálma gally) ő vásárolta az elmaradhatatlan ünnepi esokorhoz.

Amipedig az általa felállított lomsbitort illeti, az virágokkal, üveggyöngyökkel, szőnyegekkel oly esinosan volt feldisítve, hogy a párját még a világhiállítás is keresni lehetett volna. Egy szóval Reb Kalmen Bresnitz oly sokoldalú tevékenykedett, hogy a midőn tulságba menő önmegtágadásában néha azt állította, miszerint kegyelem kenyeret eszik a háznál, Lucka és felesége joggal biztosíthatták, hogy szolgálati nehezen nélkülözhetnének, vagy hogy épen aligha is elhetnének nélküle. Ezen kellemes, barátságos helyzetben Kele Lucka már hazassága ötödik évét töltötte, a midőn férjét megajándékozta az ötödik gyermekkel is, amely a Lucka nagy öröme és büszkeségére fia volt s nem leány, mint az előző négy. És most, ha ugyan a tisztelt olvasók e szükségképeni kitérést nem vették rossz néven, most hát ismét szereacszen visszatérhetünk az elbeszélésünk elején beszéltekhez.

Kele Lucka jól tudta, hogy most a ghetto legelső arisztokrata női is szívesen időztek nála s kártyáztak mellette, mint gyermekgyas betegnél, amely asszonyok másként pedig mind rangra, vagyonra és állásra messze, magasra felette állottak. Azért meghívta őket. És így a legelsőbb rendű asszonyok voltak körében, kik mind jóságosok s leereszkedők voltak irányában. Amaz időkhben bár kívülről egyformán voltak terhelve a zsidók, mégis e körben is teljesen uralkodott a kaszt-szellem s megvolt a büszke arisztokratia. Nevezetesen a „jichus“-t, családi származást, még többre tartották, mint a rangot és vagyont.

voltak, e hatalmas fejedelmek masainak még ép is voltak érezték más zsidóval dícskes res Rasi-bibliát és fáját Dav még ezok községi h számos z nyújtottak zetéséggel köljenek, asszonyok tartoztak, most kör

Egy ol szvenzett anya volt így teljeses gyors mun s derék kőnek ell többet? V. főkből, ér hazajón, ö sünk még ves üdvöz hébe-hóba vidékről.

Boriv
MAT
GL

szántható felette ke azt feketé

Altian

Dr.

Blad

B

Mat

Dr.

irodáj

S

me

Akiknek számos jámbor és tudós ősei voltak, vagy ki atyái között „takifim“-ot, e hatalmasat is képes volt felsorolni, ki a fejedelmeknek vagy a föld más nagy hatalmasainak volt kedvelt szószólója, vagy akinek még ép „kodosim“-ok, azaz a hitnek martirjai, is voltak elődei között, ezek mind jogosan érezték magukat elsőbbségnek, feletteseknek a más zsidók felett. És voltak családok, kik avval dicsekedtek, hogy egyenes vonalban a híres Rasi-tól származnak, ki magyarázta a bibliát és talmudot, sőt egy család családí fáját Dávid királyig vitatta felvezetheti. És még ezeken felül a prágai zsidó városban hitközségi hivatalnoki uralom is képződött. És a számos zsinagógák és egyesületek mind böteret nyújtottak a becsvágyó kedélyeknek, hogy vezetőséggel s tiszteletbeli hivatalokkal tündököljenek, ékesítsék önmagukat. És ezek az asszonyok is mind a legelső zsidó családokhoz tartoztak, kik a Kele Lucka vendégszobájában most körül ültek a játék asztalt.
Folyt. köv.

Szerkesztői üzenetek.

Egy olvasónak. Teljesen igaz van. Lilla rokon-szenvezett Csokonaival s viszonyuknak Lilla édes-anya volt az ellenzője, mi hogy nem foglaltatott így teljesen bent a cikkben, ennek egyedül szerkesztőségi gyors munka az oka. Különböző ez az igen tisztelt s derék öreg ur is, ki Lilla gyűrűjét a Csokonai körnek elhozta, tévesen lett orvosnak írva. Kíván még többet? Mi szívesen szolgálatára állunk.
V. J. Bere. A „Flamingó“ szegény elrepült a fiókból, én nem találom, de ha majd a szerkesztő hazajön, ő megkeresheti. A jelenleg folyó elbeszélésünk még legalább két hónapig el fog tartani. Szíves üdvözlésünket küldjük, jó mulatást kívánunk, hébe-hóba egy kis tudósítással szolgálhatna arról a vidékről.

Nyílt-tér.

Borivóknak, kik a bort savanyuvízekkel szedték, retik vegyíteni, mindenképpen előttük.

MATTONI-FELE

GISSHÜBLER

legfőbb égetőanyag

SÁVANYÚ-KÖV

Eljárható: E víz közömbösíti a bor savát és az italnak felette kellemes, ingerlő mellékzét ad, annélkül, hogy azt feketére festené.

Általános és orvosi ellenőrzés alatt

Guber & Forras

Leghathatósabb
vas - arsen - víz
vérszegénység, női, ideg- és bőrbetegség ellen stb.

Dr. Braun, Chrobak, Kaposi, Neumann stb.
egyét. tanárok által ajánlva.

Eladás: **MATTONI és WILLE**
BUDAPEST, Toré-körút 37 és Diana-fürdő épület.
Mattóni Henrik, Bécs és Franzensbad
és minden gyógyszerárban.

Dr. Bacsó Dezső
ügyvéd
irodáját Nagy-Uj-utca 1708
sz. a. (Sesztina ház)
megnyitotta.

Fő törekvésem lévén, hogy mélyen tisztelt vevőimnek csakis kitűnő minőségű árukkal szolgálhassak, bátorkodom a legjobb hírnévnek örvendő

Gr. Keglevich István utód.
czég eddigelé ismert cognacjain kívül, mint kiváló

különlegességet
Fine champagne d' Hongrie

V. S. O. jeggyel (1882. évjárat)
továbbá

«Extra» jeggyel (1888. évjárat)
cognacjait legmelegebben ajánlani.

Kiváló tisztelettel
Kontsek Géza

fűszer és cognac kereskedő.

Mint kiváló különlegességet ajánlok

COGNAC

Fine champagne d' Hongrie

»V. S. O.« (1882-es évjárat) továbbá

EXTRA jeggyel (1888-as évjárat)

a legjobb hírnévnek örvendő

Gróf Keglevich István utód.

czég cognacgyárából.

Tisztelettel

ARON MIKSA.

298/1897. v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Nagy-Kállói kir. járásbíróság 3536/896. P. számú végzése által Geiger Simon debreczeni lakos végrehajtó javára Furó Sándor, János, György és Papp Juliánna ellen, 160 frt 30 kr. tőke, ennek 1895. év szeptember hó 10-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 145 frt 34 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felül foglalt és 1449 frt 50 krra becsült házi butorok, termények, jószágok, ágyneműek stbből álló ingóságok figyelembe vételével az 1881. LX. t. cz. 120. §-ának nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1067. P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentgyörgy Ábrány és Budaábrány és határában leendő eszközlésére 1897. évi július hó 12-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Kálló, 1897. évi június hó 19-ik napján.

Körtvélyfay Péter.

kir. bírósági végrehajtó.

Kiadó

Nagy-uj-utczán egy 5 szoba, konyha, kamara, pincze, padlásból álló lakosztály.

Beköltözködhetni aug. 1-én.

Gyönyörű uri lakás, szép beültetett virágos udvarkerttel.

Értek. Nagy András keztyüsnél.

Árverési hirdetmény.

Berettyói-Ujfalu község testület tulajdonát képező 750 (1100) holdból álló szántó, kaszáló és legelő területet magában foglaló tagbirtok, az 1897. évi okt. hó 1-ső napjától egymás után következő 12 (tizenkettő) évre, haszonbérbe adandó.

A nyilvános árverés határidejűl 1897. évi július hó 24-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki a község házához, hol az árverési feltételek az előjárásnál megtekinthetők.

B.-Ujfalu, 1897. július 5.

Kerekes Gyula **Tikász István**
jegyző. főbíró.

Debreczen szab. kir. város Tanácsától.

ad. 6 37.
1897.

Hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tételik, hogy a város erdőségeiben termelt s a város epreskerti faraktárában készletben levő 5600 darab mintegy 3000 m³ 3. 4. 6. 8. 10 m. hosszúságú ipari czélokra alkalmas gömbölyű tölgy mü fa, továbbá öt éven át a városnak vágás alá kerülő erdőségeiben hasonló czélra termelendő évenkénti 5—7. ezer m³ gömbölyű tölgy fa 35. 45. 46. 55. 56. 65. 70 czmig való mell. magasságban vett mértékkel 3 métertől fölfelé való hosszúságban, esetleg kivánnat szerinti hosszúságban zárt ajánlati verseny tárgyalás útján eladatni elhatároztatván, felhivatnak venni szándékozók, hogy zártajánlataikat, melyhez a városi házipénztárnál előre leteendő 2000 frt bánatpénz letéti elismervénye is csatolandó f. 1897. augusztus 15-ig déli 11 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, később beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes feltételek a város számvevői hivatalánál megtekinthetők.

Debreczen, 1897. július 3.

Városi tanács.

